

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne (final draft).

Viite:

Impola, J. J. (2022). 50 penniä 1976 uusi ja mielenkiintoinen variantti löydetty. *Numismaatikko*, 58(4), 171.

Jorma J. Imppola, SeAMK

50 penniä 1976 uusi ja mielenkiintoinen variantti löydetty

Sain elokuussa 2022 mielenkiintoisen vinkin keräilijäkollega Henri Hentilältä; hän oli havainnut poikkeaman 50 pennin rahan leijonan kruunussa ja harjassa. Vuoden 1976 rahoissa esiintyvässä variantissa on tunnuspuolen leijonan kruunussa ja harjassa havaittavissa selkeä kaksoiskaiverrus. Arvopuolista ei löytynyt mitään eroja.

Suoritimme yhdessä Henrin kanssa katselmuksen hyväkuntoisista vuoden 1976 50-pennistämme ja havaitsimme, että kaikkiaan 33 kappaleesta kyseinen variantti löytyi kolmesta rahasta. Lisäksi kävin läpi 6 kappaletta vuoden 1976 vuosisarjoja, joista en poikkeamaa löytynyt. On toki oletettavaa, että vuosisarjoihin valittiin mahdollisimman priimakuntoiset rahat, joten en oikein usko niistä löytyvän kyseistä varianttia. Asiaa on kuitenkin syytä tutkia.

Ongelma vuosilajitelmien suhteen syntyy siinä, että Sandhill-kasetit, jollaiseen vuoden 1976 käyttörahät on pakattu, on helppo avata ja sulkea sitä vahingoittamatta, eli periaatteessa rahoja voi vaihdella mielensä mukaan. Näin ollen varianttiversio vuosilajitelmasta ei ole kuin kuriositeetti,

koskapa kuka tahansa voi vaihtaa niin halutessaan sarjan normaalin 50-pennisen varianttirahaan.

Kuva 1. 50 penniä 1976. Vasemmalla arvopuoli, keskellä löydetyn variantin tunnuspuoli ja oikealla normaali tunnuspuoli. Kuvat ja niiden muokkaus ja yhdistely Jorma J. Imppola, SeAMK.

Mistä on siis kyse? Seuraavan kuvan 2 lähempi vertailu tunnuspuolten leijonien kruunuista ja harjoista selvittää asiaa.

Kuva 2. 50 penniä 1976. Vasemmalla tunnuspuolen leijonan normaali kruunu ja harja, keskellä variantti ja oikealla variantti punaisiin korostusviivoin. Kuvat ja niiden muokkaus ja yhdistely Jorma J. Imppola, SeAMK.

Kuten kuvasta 2 huomaa, on kyseessä varsin selkeä ja mielestäni varsin kaunis variantti. Huomioitavaa on myöskin se, että kaksoiskaiverrus koskee vain kruunua ja leijonan harjan yläosaa, ei sen muita kohtia. Varianttirahan tunnuspuolta hyvin tarkkaan tutkittaessa löytyy lisäksi vain yksi pieni erityispiirre, joka poikkeaa normaalin rahan tunnuspuolista.

Kuva 3. 50 penniä 1976, tunnuspuolen leijonan takatassu. Vasemmalla varianttirahoista löytyvä pieni yksityiskohta eli pallukka varpaiden välissä ja oikealla sama kohta normaalirahoissa ilman pallukkaa. Kuvat ja niiden muokkaus ja yhdistely Jorma J. Imppola, SeAMK.

Kyseessä on siis sekä näyttävä, että pikkuisen harvinainen (esiintyminen pienessä otoksessamme oli luokkaa 1/11 eli noin 9%) variantti, jonka löytäminen varmasti antaa meitä keräilijöitä niin innostavaa löytämisen iloa. Eli tässäpä taas pikku puuhastelua luupin kanssa syksyn pimeneviin iltoihin.